

Вѣтхый—тъ нашъ человекъ ся распяъ въ Христа, за да ся разори тѣло—то на грѣхъ—тъ. Това обявленіе на Св. Духъ е вѣрно: *грѣхъ—тъ не ще да владѣе надъ васъ; защото вы не сте подъ законъ—тъ, но подъ благодать—тъ* (Рим. 6; 14). Апостолъ Павелъ като извика: *Окаяненъ азъ человекъ, кой ще мя избави отъ тѣло—то на тѣхъ смърть?* изведнажъ казува: “*Благодарѣжъ Бога, чрезъ Исуса Христа Господа нашего;*” защото мысль—та на славнѣ—тъ побѣдѣ, коѣто имаше предъ себе си, изведнажъ измѣни печалны—ты му удары на тържественны и благодарственны пѣнія.

Кръсть—тъ Христовъ ни дава побѣдѣ надъ смърть—тъ, и надъ гробъ—тъ, които сж най послѣдни врагове на всякъ живъ тварь. Смърть—та нѣма за христіанинъ—тъ никои страхове; щомъ ся очисти грѣхъ—тъ, смърть—та ся обезоружа. И тѣй съ дързость можемъ да речемъ: *гдѣ ти, смърте, жило—то? гдѣ ти, гробе, побѣда—та* (1 Кор. 15; 55). Слава Богу, който ни дава побѣдѣ чрезъ Исуса Христа Господа нашего. Кръсть—тъ Христовъ така е преобърналъ смърть—тъ на извѣстителъ на миръ и на добры вѣсти. Сега смърть—та е печалба, и гробъ—тъ е почиваніе, гдѣто наши—ты тѣла, като станѣтъ на пьръсть, отъ коѣто сж земены, чакать великый—тъ день на възкръсеніе—то.